

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413201432
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4413201432.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, v zastúpení: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanej: M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., 1. J. XXX/XX, štátny občan SR, t.č. Ústí nad Labem, ČR, o zaplatenie 532,88 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/164/2014-34 zo dňa 14. augusta 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 68,75 eura s 8,76% úrokom z omeškania ročne od 28.02.2012 do zaplatenia, do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

1.2. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah podaného návrhu na začatie konania, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 532,88 eura, kapitalizovaný denný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,56 eura, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do spísania návrhu vo výške 41,89 eura, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 522,92 eura od 17.01.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 12.12.2008 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 596,83 eura. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 17,16 eura po 72 splátok, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc od 12.01.2009. Žalovaná záväzok splácať poskytnutý úver nespĺnila, prestala platiť dohodnuté splátky, preto žalobca požiadal žalovanú o zaplatenie celej zostávajúcej časti úveru k 27.02.2012 s tým, že žalovaná neuhradila sumu 532,88 eura.

1.3. Súd prvej inštancie prijal záver, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Považoval za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver na nákup tovaru, ktorý úver žalovaná prestala splácať podľa splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou úverovej zmluvy. Z predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie zistil, že medzi stranami sporu bola dohodnutá úroková sadzba 24,41% a RPMN vo výške 31,4%, pričom žalovaná zaplatila spolu 32 splátok po 17,16 eura ku dňu zosplatnenia úveru, t. j. k 27.02.2012 zaplatila celkove sumu 528,08 eura. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v konaní nepreukázal na základe akých skutočností si uplatňoval sumu 532,88 eur, z ktorej sumy mala istina predstavovať sumu 427,37 eura úrok z istiny 42,36 eura, ďalší úrok z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny vo výške 47,54 eura a dlžné poistné vo výške 5,65 eura. Z uvedeného dôvodu vychádzal z toho, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno v časti žalovanej istiny, preto mu priznal len rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a čiastkou, ktorú žalovaná z poskytnutého úveru uhradila, a to vo výške 68,78 eura. Vo zvyšku žalobu zamietol. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie

kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 41,89 eura, ktorý si žalobca uplatňoval titulom sankčného úroku z nesplatennej časti úveru, v tejto časti súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca ani v tejto časti nepreukázal o aký úrok sa jedná, z čoho bol tento úrok vypočítaný, za aké obdobie. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2OSP, tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, a to z toho dôvodu, že žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný a žalovaná aj keď bola v konaní vo väčšej miere úspešná si náhradu trov konania neuplatnila.

2. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil žalobe a vyhovel. V dôvodoch odvolania žalobca uviedol, že na základe predloženého splátkového kalendára predstavuje celková výška úroku z úveru sumu rovnajúcu sa súčtu vyrubeného „úroku“ a „ušlého úroku“, t. j. 401,89 eura plus 47,54 eura čo sa rovná 449,43 eura, čo je suma o viac ako 100,- eur nižšia ako výška úroku z úveru, ktorú si žalobca v zmysle Úverovej zmluvy mohol voči žalovanému uplatňovať. Poplatky za upomienky v celkovej výške 9,96 eura si žalobca uplatnil v návrhu v zmysle § 5 Hlavy 14. Uvedená suma pozostáva z vyrubeného poplatku za upomienku zo dňa 24.10.2011 vo výške 3,32 eura a zo dňa 2.11.2011 vo výške 6,64 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že bolo dohodnuté, že si žalobca mohol nárokovať za každú upomienku 3,32 eura, žalobca zobral svoj návrh v časti 3,32 eura späť. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žalobca navrhol, aby súd konanie v časti 3,32 eura zastavil. Poistné vo výške 5,65 eura dohodnuté na prednej strane, priamo v Úverovej zmluve v poličku 68. na 1,13 eura mesačne, vypočítaný ako rozdiel vyrubeného poplatku za poistenie vo výške 42,94 eura a uhradenej časti takto vyrubených poplatkov v rámci jednotlivých splátok vo výške 37,29 eura. Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 39,84 eura - ročná úroková sadzba vo výške 9% bola stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Ku dňu 14.3.2012 + 8 percentuálnych bodov, skrátene 0,024 % denne. Kapitalizovaný úrok z omeškania mal byť vypočítaný nasledovne: 9% ročne, t. j. 0,02465% denne, zo sumy 522,92 eura od 14.3.2012 do 16.1.2013 =309 dní omeškania = 39,84 eura. Úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 522,92 eura od 17.7.2013 do zaplattenia. Žalobca si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania v zákonnej výške od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení do zaplattenia s tým, že žalobca časť uplatneného úroku z omeškania vyčíslil ku dňu podania žaloby, t. j. ku dňu 16.7.2013, ako je uvedené vyššie. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že omeškania dlžníka, ktoré začalo dňa 14.3.2012 trvá aj po podaní žaloby, žalobca si uplatnil zákonný úrok z omeškania následne aj odo dňa 17.7.2013 do zaplattenia.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol dňa 04.08.2014, t. j. ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku, postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou dourčenou súdu prvej inštancie dňa 25. januára 2013 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým súd žalovanej uloží povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 532,88 eura kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 41,89 eura, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 522,92 eura od 17.1.2013 do zaplattenia, tiež zaplattenia súdneho poplatku a náhrady trov právneho zastúpenia. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 21. 10. 2013 vzal čiastočne žalobný návrh týkajúci sa vyčísleného úroku 41,89 eura späť a žiadal priznať kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 14.03.2012 do 16.01.2013 vo výške 39,84 eura. Súd prvej inštancie vo veci vydal platobný rozkaz, tento však uznesením zo dňa 28.02.2014 č.k. Ro/29/2013-26 zrušil, pretože sa ho nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez prejednaní veci na pojednávani.

7. Z obsahu zápisnice o pojednávani zo dňa 14.08.2014 odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo veci vykonával dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise a dokazovanie uznesením

vyhlásil za skončené. Napriek tomu, že súd veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania spísal o vyhlásení rozsudku dňa 04.08.2014 zápisnicu o pojednávani a zároveň pri verejnom vyhlasovaní rozsudku oboznamoval listiny založené v spise a vykonával dokazovanie, pričom účastníkov konania termín súdneho pojednávania neoznámil. V dôvodoch rozsudku potom uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi. Takýto postup súdu prvej inštancie nie je správny. Pokiaľ súd vykonával dokazovanie na pojednávani účastníci konania v zmysle ust. § 122 ods. 2 OSP majú právo byť prítomní na takto vykonávanom dokazovaní. Podľa § 122 ods. 1 OSP súd vykonáva dokazovanie na pojednávani, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania. Podľa ust. § 129 ods. 1 OSP dôkaz listinou súd vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávani listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah. To však neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávane. Z uvedeného potom vyplýva, že keď súd prvej inštancie rozhodol vec podľa ust. § 115 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania nemohol pri verejnom vyhlasovaní rozsudku vykonať dokazovanie oznámením obsahu listín založených v spise. Zároveň mal súd prvej inštancie spísať zápisnicu o verejnom vyhlásení rozsudku a nie zápisnicu o pojednávani. Súd prvej inštancie pochybil aj v tom, že po zrušení platobného rozkazu nerozhodol o čiastočnom späťvzati žaloby na základe návrhu žalobcu zo dňa 21.10. 20132 (č.l. 15 spisu). Napokon je treba uviesť, že pokiaľ súdu prvej inštancie nebolo z podanej žaloby zrejmé, z akej sumy pozostáva žalovaná istina 532,88 eura mal vo veci nariaďiť pojednávane a žalobcu vyzvať na vysvetlenie, akým spôsobom túto istinu vyčíslil a nie bez toho, aby dal žalobcovi možnosť výšku žalovanej istiny preukázať, žalobu zamietnuť pre nedostatok dôvodov. Súd v zmysle ust. § 115a OSP môže vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi (ich zástupcami) bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle § 129 OSP. Súd sa v takom prípade oboznámi s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej. Ak súd dôjde k záveru, že po splnení formálnych predpokladov na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania by bolo potrebné žalobu alebo jej časť alebo niektorý z uplatnených nárokov zamietnuť, mal by nariaďiť pojednávane a riadne vykonať dokazovanie.

8. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rozhodne o čiastočnom späťvzati žaloby doručenom súdu prvej inštancie dňa 21.10.2013(č.l. 16) ale aj v podanom odvolaní a to vo výške 3,32 eura (za upomienku) . Následne sa bude opätovne zaoberať žalobcom uplatnenou istinou a tiež príslušenstvom, ktorých bližšiu špecifikáciu žalobca v podanom odvolaní predložil. Posúdi, či zmluva o úvere obsahuje zákonom vyžadované náležitosti, a či spolu s Úverovými zmluvnými podmienkami, ktoré žalobca predložil obsahuje dojednania, ktoré súd v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch prípadne s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi spotrebiteľské vzťahy .

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).